

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

בפני כב' סגן נשיא, השופט אסף זגורי

בעניין עיזבון המנוח ד.פ. ז"ל

י.פ.

המבקש

נגד

י.פ.

המתנגד

באמצעות ב"כ עוה"ד אורי דניאל

פסק דין

האם יש ליתן צו לקיום צוואת המנוח מיום 5/6/2016 (במסגרתה נישל את יורשי בנו המנוח מקבלת חלק בעזבונו) או שמא לקבל התנגדות לקיומה כך שעזבונו יחולק על פי דין?

רקע כללי:

המנוח ד.פ. היה נשוי בחייו לגב' ט.פ. ולבני זוג היו 5 ילדים משותפים: ד., צ., ש., י. וש... ש.פ. ז"ל נפטר בשנת 2015 כתוצאה ממחלת סרטן הדם (לוקמיה) ממנה סבל והוא הותיר אחריו אשה וילדים. המתנגד בהליך שלפניי, מר י.פ. הוא אחד מילדיו של ש.פ. המנוח ולטענתו סבו וסבתו לא רצו מעולם לקפח את צאצאי בנם ש.פ. המנוח והוטו או הושפעו לעשות כן בעקבות הבן הבכור י.פ. המבקש את קיום הצוואה. זה האחרון "שלט" בהוריו עד יומם האחרון, השתלט על כל רכושם ודאג לכך שיערכו צוואות המנשלות את צאצאי בנם המנוח בעוד שלא היה זה רצונם האמיתי. כנגד כך טוען י.פ., כי אכן ההורים המנוחים ביקשו לצוות את עזבונום רק לילדיהם שבחיים ואת חלקו של הבן ש.פ. שנפטר קבעו מפורשות כי יועבר ליתר אחיו. לדבריו לא השפיע על הוריו השפעה בלתי הוגנת, הם סלדו בלשון המעטה מנכדם המתנגד כאן, ולא בכדי ערכו צוואותיהם כפי שערכו. זו בתמצית המחלוקת שבפניי.

הצוואה הראשונה ושגיאתם הדיונית של שני הצדדים:

חשוב להדגיש, כי להתדיינות הנוכחית קדמה התדיינות בעניין צוואת המנוח ט.פ. ז"ל וזאת בת"ע 45811-11-16 (ותיקים קשורים). ומדוע הדבר בעל חשיבות וצריך הדגשה, משום שלא מדובר רק

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

בצוואתה של ט.פ. המנוחה, אלא מדובר היה בצוואה הדדית של שני המנוחים. זאת ועוד, מדובר בצוואה הדדית שנערכה ביום 9/12/13, מועד שבו אין כל חולק, כי המנוח היה כשיר לצוות. העדים שהובאו באותו הליך הם מן הסתם עדים שהעידו ביחס לשני המנוחים ולא רק ביחס למנוחה. התרשמות בית המשפט הייתה לעניין רצון שני המנוחים ולא רק לעניין רצון המנוחה. מדובר בפסק דין שניתן בהליכים הקשורים לאחר ניהול הליך הוכחות בעניינה של אותה צוואה משנת 2013 (הגם שהוא מתייחס למנוחה בלבד). באותו פסק דין השתכנעתי כי הצוואה שיקפה נכונה ונאמנה את רצון שני המנוחים וקביעותי לגביה היו ברורות כדלהלן:

"47. אמנם כן לא שוכנעתי כי אכן י.פ. לא מעורב לחלוטין בעריכת הצוואות וכי המנוחה ובעלה המנוח היו מסוגלים לערוך הצוואה לבדם ללא סיועו. הכחשתו של י.פ. של קרבתו להוריו ועזרתו להוריו בכל פרט בחייהם לרבות בעניין הצוואות, הקשתה על מתן פסק דין והכרעה קצרים בהרבה והצריכה לבחון כל פעם מחדש בעת ההנמקה האם אכן היא תרמה במידה כה משמעותית לראיות המתנגד לעניין מעורבות בעריכת הצוואה, השפעה בלתי הוגנת ושאר טענות ההתנגדות. ויחד עם כל זאת, בסופו של יום, משוכנע בית המשפט כי הרצון האחרון של שני המנוחים מצא ביטוי מפורש בצוואה וכי בכוונת מכוון לא ביקשו לצוות עזבונם ליורשי בנם המנוח.

48. אני קובע, כי לא עלה בידי המתנגד לעמוד בנטל השכנוע ולהראות כי מדובר בהשפעה בלתי הוגנת או מעורבות המגיעה עד כדי פסלות זכותו של י.פ. לזכות בצוואה. עוד אני קובע כי העובדה שמדובר בצוואה הדדית שבה ככל הנראה לבעלה המנוח של המנוחה חלק מכריע וכאשר הוא עצמו העיד בפני בית משפט בתיק אחר, בעודו בחיים על קיומה של הצוואה ולא נצפתה בשעתו כל השפעה בלתי הוגנת לפי דבריו הוא והדבר נעשה כאשר הוא צלול לחלוטין – כל אלה מטים הכף כנגד קבלת ההתנגדות." (ההדגשה אינה במקור ונועדה להמחיש קביעותי ביחס לשני המנוחים בהליך הקודם – קביעות שהיו צריכות לייתר עריכת צוואה חדשה בשנת 2016 או הגשת התנגדות לה).

אי לכך, מה היה יותר מתבקש וקל מבחינת המבקש אם לא לעתור בפניי כעת לקיום צוואת המנוח שהיא אותה צוואה הדדית כאשר נקבעו קביעותי השיפוטיות והעובדתיות?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

אלא שתחת ניהול הליך זה, ראה לנכון המבקש לפעול אחרת ולעתור לקיום צוואה מאוחרת יותר
שערך המנוח בפני עדים וזאת מיום 5/6/16.
מצד שני, מסכים אני לחלוטין עם הנטען בסיכומי המבקש, כי הליכי בקשת צו הירושה על פי דין
וההתנגדות לקיום הצוואה האחרונה של המנוח אף הם הליכי סרק, שכן ממה נפשך? גם אם תתקבל
ההתנגדות לצוואה האחרונה, הרי שעל בית המשפט להידרש לקיום הצוואה ההדדית המוקדמת
יותר משנת 2013 ובעניינה של צוואה זו קיימות קביעות שיפוטיות חלוטות של בית המשפט (אזכיר
כי היה זה המתנגד שהתנגד לכל ביטול של פסק הדין שאישר הסכמות של הצדדים בהליך ערעור על
פסק הדין בתיק הקשור ואותו פסק דין לא ביטל קביעות בית המשפט והתרשמותו מהעדים ומכך
שהצוואה נעשתה מרצונם הטוב והחופשי של המנוחים).

הצוואה נשוא ההליך הנוכחי:

את הצוואה נשוא ההליך שבפניי ערך המנוח ביום 5/6/16 ומדובר בצוואה בפני עדים, שמי שערך
אותה גם הכיר אישית את המנוח ואת בנו. בצוואה זו מבטל המנוח את הצוואה ההדדית משנת 2013
לעיל בכל הנוגע לחלקו והוא מוריש באמצעותה את כל עזבונו לבנו מר י.פ. הוא המבקש (להבדיל
מהצוואה של שנת 2013 בא הונחל העזבון של שני ההורים האחד למשנהו ובעת פטירה לילדיהם
החיים). המנוח נפטר ביום 26/6/17, כשנה לאחר עריכת הצוואה.

טענות המתנגד כנגד קיום הצוואה:

טענותיו של המתנגד נחלקות לשני סוגים: טענות להשפעה בלתי הוגנת (סעיף 30א) לחוק הירושה
התשכ"ה – (1965) והימצאותו של התובע בניגוד עניינים בהיותו "אפוטרופוס למעשה" של אביו בעת
עריכת הצוואה (סעיף 35 לחוק הירושה התשכ"ה – 1965) וטענות לעניין היעדר כשירות של המנוח
לצוות (לפי סעיף 26 לחוק הירושה, התשכ"ה – 1965).
יש לציין כי בצד ההתנגדות לקיום הצוואה עתר המתנגד גם למתן צו ירושה על פי דין. ברור שאם
ההתנגדות לקיום הצוואה נדחית, כך גם תידחה הבקשה לצו ירושה ולהיפך.

דיון בטענות המתנגד:

המתנגד טוען, כי שעה שבית משפט זה התרשם מהמנוח בעצמו בהליכי אפוטרופסות בשנת 2016, כי
היה מבולבל, בלתי החלטי, אינו מעורה בענייניו הכספיים ובמצוקה, הרי שמתקיים מבחן התלות
בזולת שהוא מבחן עזר שנקבע בהלכה הפסוקה. עוד הוא טוען, כי המבקש שימש אפוטרופוס
למעשה של אביו המנוח וככזה אף אם המנוח היה כשיר לצוות הרי שישנה חזקה חלוטה ולפיה
המבקש השפיע השפעה בלתי הוגנת על אביו לערוך את הצוואה ועל כן אין מקום לקיימה. לדבריו,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

1 לאור הליך האפוסטרופסות, היה אמור המבקש לעתור לאישור בית המשפט לביצוע פעולת עריכת
2 הצוואה ולא עשה כן.
3 עוד מוסיף המתנגד, כי המנוח היה עיוור, נזקק לעזרה בקריאה ואין כל הוכחה שידע על מה הוא
4 חותם. אף החתימה על הצוואה לא נערכה במקום שבו הייתה אמורה להימצא.
5 בנוסף קיימת חוות דעת של רופא בשם דר' בר שממנה ניתן ללמוד על היעדר הכשירות של המנוח.
6 לבסוף נטען כי מעורבותו של המבקש בעריכת צוואת אביו והשפעתו עליו מחייבים פסילת הצוואה
7 או פסילתו מלרשת את אביו כזוכה.
8 כפי שהייתי משוכנע לחלוטין בעת מתן פסק הדין בנושא הצוואה ההדדית משנת 2013 כי היא
9 שיקפה את רצון המנוחים, כך בטוחני כי גם הצוואה האחרונה של המנוח מיום 5/6/2016 משקפת
10 את רצונו האחרון והמוחלט של המנוח ד.פ. לצוות את כל רכושו לבנו י.פ. . שכנוע עמוק זה של בית
11 המשפט בכוונת המנוח מחייבו לפעול להגשמת רצונו האחרון של המנוח ולהימנע מקבלת ההתנגדות,
12 גם אם יש בה ממש בכל הנוגע למעורבותו של י.פ. .
13

14 כפי שנפסק בדנ"א 7818/00 אהרון נ' אהרונ, פ"ד נט(6) 653, (2005) כאשר בלב העניין מצוי עקרון
15 הגשמת רצון המת, **המהות היא החשובה ולא הצורה, וכי אין זה ראוי לסכל את רצונו של המת**
16 **מנימוקים פורמאליים** [ראו והשוו: סעיף 13 לחוות דעתו של כבוד הנשיא ברק בע"א 719/97 אהרן נ'
17 אהרונ, פ"ד נד(3) 469, 479 (2000), שם נדונה צוואה וביטולה, אך הדברים הנ"ל נאמרו בהקשרו
18 הרחב של עקרון כיבוד רצון המת. דברים אלה אושרו במסגרת הדיון הנוסף לעיל עת קבעה כב'
19 השופטת ארבל בעמ' 686 :
20

21 "בסופו של יום רצונו של המצווה שהינו אבן הפינה והמסד של דיני
22 הירושה, והגשמתו הינה היעד והמטרה העוברים כחוט השני בהוראות
23 החוק".
24

25 חוסר תם הלב של המתנגד בהעלאת טענות כנגד כשירות המנוח לצוות:

26 עוד בטרם דיון בטענות המתנגד בעניין היעדר כשירות המנוח, אני קובע כי הוא עצמו לא האמין בהן
27 ואם האמין בהן הרי שמסר תצהיר כוזב לבית המשפט בהליך הקשור.
28 ובמה דברים אמורים? במסגרת הליך אחר הגיש המתנגד תצהיר שנחתם על ידו ביום 25/6/17
29 בתמיכה לבקשתו לזמן את סבו המנוח לעדות תוך שאז הוא לא סבר כלל כי סבו נעדר כשירות
30 להעיד. נהפוך הוא, המתנגד הביע עניין בעדותו ובדבריו של סבו בהליך המשפטי ואף לא סבר כי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

הדבר ישפיע עליו לרעה. לא זו בלבד אלא שהמתנגד הצהיר כי סבו כשיר לכל דבר ועניין תוך שפירט מתוך היכרותו האישית עם סבו:

1. "הנני מבקר את סבי פעם או פעמיים בשבוע, בקביעות במהלך כל תקופת

שהייתו במרכז הגריאטרי בפתח תקוה וגם בבית האבות בעפולה.

2. הגם שאינני בעל מקצוע בתחום הרפואה או הפסיכוגריאטריה הרי

שמהרשמותי הבלתי אמצעית מסבי, הרי שהוא מבין היטב, משיב לעניין,

מנהל שיח רציף, ללא כל קושי ואיננו במצב נפשי קשה.

3. סבי נעזר בהליכון באופן עצמאי, מזהה את הסובבים אותו ויודע להביע את

עצמו ואת רצונו באופן ברור."

לא ייתכן שהמתנגד יטען בהליך אחד מידיעה אישית ויצהיר על כשירות סבו, על כך שהוא מסתובב באמצעות הליכון, משיב לעניין, מבין היטב, מנהל שיח רציף, יודע להביע את עצמו ואת רצונו ואילו בהליך אחר יטען המתנגד טענות הפוכות ולפיהן המנוח אינו כשיר, עיוור, תלוי בזולת לחלוטין, אינו מסוגל לקבל החלטות בעצמו או להביע את עצמו, אינו מתמצה בזמן ובמקום וכיו"ב טענות של היעדר כשירות.

כפי שנפסק לא אחת, בעל דין אשר טען טענה משפטית או עובדתית מסוימת, מושתק מלטעון באותו הליך או בהליך אחר טענה הסותרת טענה זו. תכליתו של כלל ההשתק השיפוטי, למנוע פגיעה בטוהר ההליך השיפוטי ובאמון הציבור במערכת המשפט וכן למנוע את ניצולם לרעה של בתי המשפט (ע"א 2252/17 שרעבי נ' לוי [פורסם בנבו], פסקה 13, (24.6.19), ע"א 9056/12 קינג נ' פקיד השומה ירושלים, [פורסם בנבו] פסקה 11 (4.8.2014); רע"א 4224/04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ פ"ד נט(6) 625, 632-634 (2005) (להלן: עניין בית ששון); א. גורן סוגיות בסדר הדין האזרחי, עמ' 29 (מהדורה שתיים עשרה, 2015)). כן הובהר בפסיקה כי תכלית זו שני פנים לה: האחד, הפן המוסרי, לפיו הדוקטרינה נגזרת משיקולי צדק ומעיקרון תום הלב, ובתוך כך מבקשת למנוע פגיעה בבתי המשפט; השני, הפן המעשי בדבר מניעת קבלת החלטות הפוכות בידי טריבונלים שונים (ע"א 6181/08 וינוקור נ' ממונה מס ערך מוסף עכו, [פורסם בנבו] פסקה 10 (28.8.2012); ע"א Exin-Lines Bros. S.A, נ' Interlego A/S 513/89 פ"ד מח(4) 133, 194 (1994)).

במקרה שלפניי העלאת הטענות הסותרות ביחס למצבו המנטלי, הפיזי והקוגניטיבי של המנוח בזמנים שהם רלבנטיים לעריכת הצוואה, נעשתה 'כמעט' באותו הליך (במסגרת התנגדות שהעלה המתנגד לקיום צוואת סבתו המנוחה) ואף אם נראה בכך הליך נפרד לגמרי, שוב אין להתיר למתנגד להעלות טענות סותרות ב-180 מעלות רק כדי לאפשר לו לשרת את עתירותיו בכל פעם מחדש. במצב דברים זה ומטעמי השתק שיפוטי, היה מקום אף לדחות על הסף את טעמי ההתנגדות הנוגעים לייחוס היעדר כשירות למנוח.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

כשירותו של המנוח לצוות – דיון לגופו של עניין:

ובכל זאת אדרש לטענות היעדר הכשירות שהועלו: הכלל הוא כי כל אדם כשיר לזכויות ולחובות מגמר לידתו ועד מותו וכל אדם כשיר לפעולות משפטיות, אלא אם נשללה או הוגבלה כשרות זו בחוק או בפסק דין של בית-משפט (סעיפים 1-2 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב – 1962). אי לכך, כל אדם כשיר לעשות צוואה, אלא אם כן כשרות זו נשללה ממנו כדין (ע"א 160/80, 851/79 **בנדל נ' בנדל**, פ"ד לה(3) 101, 104). חשוב להדגיש כי במקרה הנוכחי, ובתיק הקשור שעניינו מנוי אפוטרופוס למנוח לא נקבע על ידי בית המשפט כי המנוח הינו פסול דין או כי אינו כשיר לצוות. מהותה של הטענה בדבר אי כשרות המצווה לפי סעיף 26 לחוק הירושה היא במצבו הנפשי, המנטלי והגופני של המצווה לעת עריכת הצוואה. 'שעת עשייתה של הצוואה' זוהי נקודת הזמן המסוימת הרלוונטית לבחינת כושרו של המצווה להבחין בטיבה של צוואה. בפסק הדין בעניין ע"א 1212/91 **קרן לב"י נ' בינשטוק**, פ"ד מח(3) 705 מבהיר בית המשפט עניין זה כדלקמן:

"לפסילתה של הצוואה יש צורך להוכיח ... כי המצווה לא ידע להבחין בטיבה של צוואה 'בשעה' שעשה את צוואתו. אכן, ראיה כי בתקופה סמוכה ליום עריכת הצוואה סבל המצווה מפחות ניכר בתפקודו השכלי, משקלה עמה בהכרעה אם ידע המצווה, בעת עריכת הצוואה, להבחין בטיבה של צוואה אך אין די בראיה כללית מעין זו...".

מן המצווה 'היודע להבחין בטיבה של צוואה' נדרשת מודעות לעובדה שהוא עורך צוואה, להיקף רכושו, מי הם הזוכים על פי הצוואה, את מי הוא מבקש להדיר מן הירושה וכן מודעות לתוצאות עשיית הצוואה על יורשיו. על המצווה להתייחס למציאות הסובבת אותו ולגבש רצון חופשי (ראה לעניין זה עניין בנדל לעיל וכן ספרם של שוחט, גולדברג, פלומין, **דיני ירושה ועיזבון**, מהדורה שישית, בעמ' 98).

לצורך שלילת הכשרות לא די בהעלאת ספקות בלבד. כמות ההוכחה אינה עניין של מה בכך (עניין בנדל לעיל) להוכחת הטענה ניתן להסתייע במסמכים רפואיים אודות המצווה נכון למועד עריכת הצוואה או בסמוך לאותו מועד; בחוות דעת רפואית או אחרת באשר למצבו של המצווה לעת עשיית הצוואה (ע"א 7019/94 **לפיבסקי נ' עמליה דן** (לא פורסם) [פורסם בנבו]); בעדויות של מי שערך את הצוואה ו/או מי ששימש כעד לה (ראה לעניין זה: ע"א 7506/95 **שוורץ נ' בית אולפנא בית אהרון ישראל**, פ"ד נד(2) 215; **הלכת לב"י נ' בינשטוק** לעיל); ובעדויות אחרות.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

המתנגד טוען, כי המבקש לא הוכיח כי המנוח היה כשיר לצוות, אך הנטל להוכחת היעדר הכשירות לצוות הינה לפתחו של המתנגד ולא לפתחו של מבקש קיום הצוואה. ומהן הראיות שהמתנגד מבקש להסתמך עליהן? המתנגד נסמך על חוות דעתו של ד"ר בר מיום 23/12/14 בה נקבע כי המנוח סיעודי ונדרש לסיוע בכל תחומי החיים ועל בדיקה רפואית של דר' עמיקם רשף (נוירולוג). אלא שמדובר בבדיקות רחוקות זו ממצאי זו מרחק משמעותי שקשה ליישבו.

דר' אילן בר ערך מסמך שיועד לביטוח הלאומי ועולה ממנו בבירור כי מדובר בבדיקה שתכליתה הייתה קבלת מקסימום העזרה מהמל"ל ("זקוק למקסימום השעות מביטוח לאומי"). הוא אבחן את המנוח כסובל מדימנציה על רקע אלצהיימר ברמה חמורה (severe), שמיעה וראיה לקויים (קרוב לעיוורון). הוא מציין שהמנוח ראה רק צללים ודמויות, הולך בקושי רב, קוגניטיבית מוגדר כתשוש נפש אינו מתמצא בזמן ובמקום ובמשפחתו, אינו יודע כמה ילדים, שמותיהם וכו' ולא ניתן לבצע MMSE בשל קשיי ראייה ושמיעה.

יש לציין כי בדף סיכום מחלותיו של המנוח מקופת החולים/בית החולים לא הופיע כי הוא סובל מדימנציה או אלצהיימר (נספח 4 לתצהירי המבקש).

בדיווח של דר' רשף נרשם ביחס למנוח נכון ליום 14/5/2015 (כשנה לפני עריכת הצוואה הנדונה וחצי שנה לאחר הבדיקה של דר' אילן בר), כי מתמצא ומתפקד כפי גילו, צלול ועצמאי, מסתדר ללא עזרה של מטפל, בבדיקה תקשורת והבנה שמורים, בבדיקה נוירולוגית פורמלית מעלה כי הוא צלול ומתמצא ללא ליקוי נוירולוגי. הוא הדין בבדיקה מיום 15/11/15 מספר חודשים לאחר שאשתו המנוחה נפטרה כאשר שוב נרשם כי מתמצא ומתקשר היטב ללא הפרעה בדיבור או בהבנה, לא זקוק לאפוטרופוס. בבדיקה מיום 26/5/16, נרשם כי מצבו דומה למתואר לעיל, עונה לעניין, מביע דעתו, מבין ומבצע פקודות, יודע לספר על סדר יומו ולאורך היום, הולך לבד בחדר, מבין את הנאמר יודע מה הוא רוצה מתנהג באופן תואם נראה מסודר וללא סימני ירידה קוגניטיבית בולטת.

קיים דיווח של עו"ס מדצמבר 2015 ממנו עולה כי המנוח צלול ויודע היטב מה הוא רוצה. קיים דיווח רפואי מחודש 9/2016 בו קובע דר' אייזנברג כי המנוח תשוש נפש הזקוק לאפוטרופוס על הגוף (לא על הרכוש) וזאת לאחר בדיקה בארבע עיניים.

הגם שישנם נסים רפואיים מעת לעת, קשה להלום סיטואציה בה מי שהוגדר תשוש נפש, דימנטי, לא מתמצא במקום ובזמן ישפר מצבו לאחר 6 חודשים באופן כה דרמטי. יוצא איפוא כי ישנו פער משמעותי בין הדיווח היחיד של דר' בר לבין מספר דיווחים רפואיים וסוציאליים מאוחרים יותר. הדרך הסבירה בנסיבות העניין להבין ולהסביר את הפער בין הדיווחים ובינם לבין דיווחי המבקש והצהרותיו ותצהירו של המתנגד בבקשתו לזמן את סבו לעדות – הינו כנראה בכך שאכן מכתבו של דר' בר היה מיועד לביטוח לאומי ותיאור מצבו של המנוח הוקצן, הוגזם והופרז באופן משמעותי כדי לסייע למנוח בקבלת סיוע מוגבר מהמל"ל ללא שהדיווח תיאר נכונה ובמדויק את מצבו. זהו

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

1 ההסבר שהמבקש מסר והוא נראה הסביר ביותר בנסיבות העניין. יתר המסמכים לא נעשו למטרת
2 קבלת סיוע מהמל"ל והם עדיפים במהימנותם.
3 אציין, כי המתנגד לא ביקש להעיד אף אחד מהרופאים וגם לא עתר למינוי מומחה להגשת חוות דעת
4 רפואית.
5 מכל הטעמים לעיל אני קובע כי המנוח היה כשיר לצוות את צוואתו.
6

שאלת ההשפעה הבלתי הוגנת ומעורבות המבקש בצוואה:

7 גם במישור זה לא מצאתי מקום לקבל טענותיו של המתנגד. אמנם כן, המנוח היה תלוי בבנו י.פ.
8 והיה גם היה סיוע רב מצדו של י.פ. בעריכת הצוואה משנת 2013 והבאת המנוח לעוה"ד א.ו. שערך
9 את הצוואה. אך אני משוכנע כי אין בהתערבות או סיוע או תלות המנוח במבקש כדי לגרום למנוח
10 לקבוע את שקבע בצוואתו. הצוואה משקפת את רצונו. העובדה שזה גם רצון המבקש אינה מעלה או
11 מורידה בנסיבות העניין.
12 ראשית, ההיכרות בין המנוח לבין עוה"ד א.ו. שערך עבורו את הצוואה שבמחלוקת הייתה קיימת
13 ללא קשר להיכרות בין המבקש לבין עורך הדין. העידו על כך המבקש ועורך הדין ועדותם מקובלת
14 עלי (עדות המבקש בעמ' 14 שורות 19-21 לפרוטוקול, עדות עו"ד וקנין בעמ' 35 שורות 31-32 ובעמ'
15 36 לפרוטוקול). המתנגד טוען כי עוה"ד א.ו. לא זכר את מהלך הדברים ואין לייחס לעדותו משקל
16 וחשיבות אך הדברים אינם נכונים. מחקירתו הנגדית של עוה"ד א.ו. עולה כי זכר היטב את פרטי
17 ההיכרות עם המנוח ומשפחתו ואת נסיבות עריכת הצוואה. כך הוא העיד (עמ' 39-42 לפרוטוקול), כי
18 מרגע שהחלה השיחה במשרדו לסוב סביב עניין הצוואה, ביקש מהמבקש לעזוב את המקום ולקיים
19 המפגש ביחידות. כן הסביר מדוע ערך עבור המנוח ייפוי כח כללי כך שהמבקש ינהל ענייניו. הוא
20 העיד לעניין צלילות דעתם של שני המנוחים. כן הסביר כי שכר הטרחה סוכם מול המנוח והעיד כי
21 המנוח יכול היה לקרוא את המסמך המשפטי שהוצג בפניו ועדותו מקובלת עליי במלואה ("יחד עם
22 זאת, אני אומר לך שהסבא היה קורא. אני עונה מה שאני רוצה לענות. הסב ישב מולי ולקח את המסמך עם
23 המשקפיים וקרא ככה וגם צילמתי אותו הוא חתם במקום המיועד בעצמו אני אישית צילמתי בעצמי" – עמ'
24 42 שורות 24-26 לפרוטוקול). עוד הבהיר עוה"ד א.ו. היטב את המניע של המנוח לעריכת הצוואה
25 הנוכחית בעמ' 45 – 46 לפרוטוקול ומדובר בנסיבות שנוון יהיה בהן לסמוך על התרשמותו של עורך
26 הדין מהמנוח לעניין הטעמים שהביאוהו לעריכת הצוואה:
27

28 "ת. לא זוכר. חשוב שבאחת הפעמים שישבנו או בדיון או לא זוכר

29 בדיוק איך היה, אבל הסבא פנה אלי היה במצב היה מאוכזב

30 מאוד מכל המהלך הזה שנעשו, לתביעות בבית משפט

31 ש. בתיק אפוטרופסות

32 ת. כן. ובכלל על האופן זה לא עשה לו טוב. זאת משפחה מלוכדת.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

ש. אז הוא אמר לך בשלב הזה או שניחשת את זה, אמר לך שהוא
מאוכזב מי.פ. בגלל זה רוצה את הצוואה
ת. היו לי שיחות ארוכות עם הסבא. הכרתי אותו מצוין ישבתי איתו
שעות במשרדי. אבי נפטר אני בן זקונים קראתי לו אבא הוא סיפר
לי המון דברים.
ש. האם אמר לך..
ת. הוא ביקש לעשות צוואה
ש. אמר לך שזה בגלל האכזבה?
ת. לא. הוא רצה שהדברים יתבצעו ישר כמו שהוא רוצה וזה מה
שרצה לא רצה בעיות אחר כך. שיהיה מה שהוא רוצה זה הרצון
האחרון והאמיתי שלו הוא הביע בבית משפט את זה
ש. הוא חשש ממשהו
ת. אני אומר מה זכור לי.
ש. תגיד שאתה לא זוכר
ת. אני זוכר. הוא לא אהב את העובדה שהבאת אותו לבית משפט את
הסאגה שהכנסת את המשפחה כולה את המלחמות ורצה
שהבקשה האחרונה שלו או הצוואה האחרונה שלו תתממש
ותקיים ולהבטיח את קיומה אני אומר זאת באופן ברור גם
מבחינה דתית."

...

"לשאלת בית משפט
ש. זה התרשמות שלך ולא נאמר מהסב?
ת. לא אמר את זה. אבל זאת התחושה שלו שלא הרגיש טוב ולא
בעקבת זה נעשתה הצוואה אלא הצוואה נעשתה כי רצה שהרצון
האחרון שלו יקיים..."

....

ש. אבל היתה צוואה?
ת. כן. אני הצעתי לו לעשות צוואה
ש. אבל למה לעשות שוב?
ת. הוא חשש ממה שאתם עושים עכשיו
ש. איך אתה יודע?
ת. הוא לא רצה בעיות הוא רצה להבטיח שהתובע יהיה היורש שלו
נקודה סוף זה מה שהוא רוצה. וזה הרצון האחרון שלו שי.פ. יהיה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

1 יורשו ואפשר לעשות צוואה כזאת בעל פה אגב. ואני אומר כעורך

2 דין ונוטריון.

3 ש. אתה אומר כעד.

4 ת. זה המקצוע שלי. "

5
6 אין לי ספק כי הייתה מעורבות של המבקש בהבאת המנוח לעורך הדין לפגישות ואולי גם במסירת
7 ביאור לטעמים לעריכת הצוואה האחרונה, אך איני סבור כי הדבר מגיע עד כי מעורבות הפוסלת את
8 המבקש מלרשת את אביו. סוגיית המעורבות בעריכת הצוואה ותוצאותיה השיפוטיות **הינה תלויה**
9 **נסיבות**. יש והסעת מצווה לעורך דין לשם עריכת צוואה תהווה ראיית כבדת משקל למעורבות עד
10 השפעה על המצווה ויש שתינתן לעובדה זו אפסיות של השפעה בלתי הוגנת.

11 ככל שהמעורבות והפעילות של הנהנה כבדה יותר, גסה יותר, עמוקה יותר – תיפסל הצוואה.
12 הצטברותם של אירועים וזיקות שכל אחד מהם כשלעצמו אין בו כדי להציב תווית של נטילת חלק
13 בעריכת הצוואה, עשויה ליצור את אותה מעורבות בעריכת הצוואה שיש בה כדי לפסלה (ע"א
14 5869/09 **חרמון נ' גולוב**, פ"ד נט (3) 1, 9, פסקה 17 (2004)).

15 בית המשפט הוא זה האמון לתת את המשקל הראוי לנסיבות שלפניו ויש לזכור כי לאור תוצאתו
16 הקשה האפשרית של סעיף 35 אין לנקוט בו כלאחר יד, אלא לדקדק בדרישותיו על פי הפסיקה. כך
17 למשל קבע כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 7049/15 **פלוני נ' פלוני**, 17/12/15, (פורסם בנבו) :

18 "...הבסיס לטענה זו מצוי בסעיף 35 לחוק הירושה, הקובע "הוראת צוואה,

19 פרט לצוואה בעל-פה, המזכה את מי שערך אותה או היה עד לעשייתה או

20 לקח באופן אחר חלק בעריכתה, והוראת צוואה המזכה בן-זוגו של אחד

21 מאלה – בטלה". יודגש, כי החוק קובע **סנקציה קשה – ביטול הצוואה** –

22 בגין מעורבות בעריכת הצוואה על-ידי הזוכים לפיה..... בית המשפט לענייני

23 משפחה קבע כקביעה עובדתית – אשר גם בה אין מקום להתערב – כי חלקו

24 של המשיב 1 בעריכת הצוואה הסתכם בהסעת אמו למשרד עורכי-הדין

25 ושהיה בחדר סמוך בעת החתימה. **אכן, יתכנו נסיבות שבהן יהא בכך כדי**

26 **להטיל ספק בכשרות הצוואה והדבר תלוי נסיבות**. במקרה דנא לא ראינו

27 סיבה, על פי קביעתו העובדתית של בית המשפט, להידרש לזאת, שכן בית

28 המשפט קמא קיבל את עדותו של עו"ד דמארי לגבי נסיבות החתימה על

29 הצוואה. מעשי המשיב 1 לא הקימו עובדתית, על פי קביעתו של בית המשפט

30 לענייני משפחה, את החשש, העומד ביסוד סעיף 35 לחוק, להתערבות פסולה

31 מצד הזוכה בירושה. **יצוין, כי יש לדקדק ביישום סעיף 35 בגדרי השכל**

32 **הישר ונסיכון החיים** (ע"א 5869/09 **חרמון נ' גולוב**, פ"ד נט (3) 1, 9, פסקה 17

33 (2004)); אומר המלומד שילה **"כתוצאה מחומרתו של סעיף 35, וכדי**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

להקטין את נזקיו האפשריים, לא היה מנוס מלתת לסעיף פירוש מצמצם
ככל האפשר. לפנינו דוגמא מובהקת למגמה המוצהרת של בית המשפט
לאור התוצאות הקשות של הסעיף" (שמואל שילה פירוש לחוק הירושה,
תשכ"ה-1965, 308 (1995); ראו גם בע"מ 6349/08 פלוני נ' פלוני, [פורסם
בנבו] פסקה ז' (2009)). כך גם בענייננו, כאשר בית המשפט קמא התרשם
עובדתית מן הנעשה ולא סבר כי היתה השפעה בלתי הוגנת. הסעיף כמובן
אינו "מלה מתה" ויופעל במקרים המתאימים על פי נסיבותיהם, תוך בדיקה
פרטנית". (ההדגשות שלי א.ז. ואינן במקור)".

אני מודע לכך שהמנוח היה תלוי במבקש בעת עריכת הצוואה. כן אני מודע לכך שלמבקש היה
סכסוך מר עם המתנגד שהשפיע על המנוח, אך שוכנעתי, כי רצון המנוח להנחיל עזבונו לילדיו
שבחיים ולא לצאצאי בנו המנוח או בין נכדיו היה רצונו האחרון. מדובר במקרה שבו חרף מעורבות
ותלות של המנוח במבקש שהוא זוכה יחידי בעזבונו, הצוואה מבטאת את הרצון של המנוח ויש
לקיימה.

כאמור, אני משוכנע בצדקת טענות המבקש, כי המנוח לאחר ההתדיינות, בהליך האפוטרופסות
ובפרט כאשר בסמוך לעריכת הצוואה נכדו ביקש להעידו בהתנגדות לקיום צוואת המנוח, חש אי
נוחות ואכזבה רבה ורצה לערוך צוואה נוספת שתהיה מסמך מובהק, ברור וחד משמעי ולפיו עזבונו
עובר אך ורק למבקש וזאת לאור סימני השאלה וההתנגדויות שהועלו ביחס לצוואה ההדדית משנת
2013. רצונו זה של המבקש הובע בפניי במסגרת הליך האפוטרופסות, המנוח גם הסביר שערך
הצוואה ההדדית לעו"ס אלא שמצא את עצמו מגיע לבית המשפט, נזקק לעורך דין והכל בשל סירובו
של אחד מנכדיו לקבל את העובדה שהוא ביקש להנחיל את עזבונו במלואו למבקש. בנסיבות אלו
והגם שהמנוח היה תלוי במידת מה במבקש והגם שהמבקש שימש לו "כאפוטרופוס למעשה" גם
קודם מינויו כאפוטרופוס לגוף בצו שיפוטי (מינוי שנעשה לאחר עריכת הצוואה), עדיין היה רשאי
המנוח לפעול להבטיח כי רצונו האחרון ימולא ויבוצע. בית המשפט יכבד איפוא את רצונו של
המנוח, קובע כי הוא היה כשיר לחלוטין לערוך את הצוואה וכי אכן משקפת את רצונו האחרון
והאותנטי. בית המשפט דוחה הטענות למעורבות המבקש בעריכת הצוואה עד כדי פסלות המבקש
מלרשת וקובע, כי מעורבות המבקש הייתה במתן סיוע ועזרה למנוח בעריכת הצוואה הנדונה והיא
לגיטימית בנסיבות המקרה חרף התלות של המנוח במבקש. העובדה כי קיימת תלות כאמור אין
משמעותה, כי כאשר המנוח מעוניין לערוך צוואה, וזהו הרי מהלך אינטימי ודיסקרטי של אדם,
יישטוף בנו המסייע לו ידיו" ממנו ויפנה לו עורף או ינחה אותו לפנות לגורם אחר שיסייע לו לעשות
כן בשל התלות ביניהם. האינטרסים הכלכליים הנטענים של המבקש (כמקבל מלוא העזבונו בעקבות
הצוואה) היו קיימים גם קודם עריכת הצוואה. המבקש החזיק בייפוי כח של הוריו ויכול היה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

להעביר בכל עת את כל רכושם אליו (עוד בחייהם) ללא צורך בהליכי קיום הצוואה. המבקש כיבד את רצון הוריו ופעל בהתאם. כשהחזיק בייפוי כח, ניהל ושמר על רכושם. כשנתבקש לסייע בעריכת צוואה, הפנה את אביו לעורך הדין. כעת הוא מבקש לקיים הצוואה ויש להיענות בחיוב לבקשתו.

נהוג לומר שיש לנהוג בזהירות עם מסמך הצוואה המוגש מטעם אדם שאינו עוד בחיים וידיעת האמת לאמיתה קבורה יחד עמו. אמת ויציב, ברם בנסיבות המקרה שבפניי, עוד בחייו התייצב המנוח בפניי ובפני גורמים אובייקטיביים נוספים כגון עו"ס לסדרי די, הוא ולא מלאך, ומסר כי הוא נותן כל אמונו בבנו המבקש ומנגד מצוי בסכסוך עם נכדו המתנגד, הוא מסר כי כבר ערך צוואה (צוואת 2013 שתוצאתה לאור הסתלקות אחיו ואחיותיו של המבקש זהה לצוואה הנוכחית).

כך למשל בתסקיר סעד באפ' 15-08-44764 נרשם בעמ' 4 : **"מדבר בכאב על הסכסוך בין בנו י.פ. והנכד, י.פ. מבקש כי יגיעו להבנות תוך אמירה שעד שיעשו 'שולם' י.פ. לא יהיה הנכד שלי" והביע התנגדות להיפגש עמו"**. כן צוין בתסקיר כי המנוח מציין שבנו ש.פ. נפטר וכעת **"נשאר לי רק י.פ."** (שם). זה המקום לציין גם שוב את חוסר תם הלב של המתנגד שטוען כי רצה רק לסעוד את סבו בימיו האחרונים כצוואתו המילוית של אביו ואף הודיעה לעו"ס כי **"אינו מעוניין בנכסי הסב"** (שם) והנה רואים אנו מאבקו המשפטי העיקש לקבל נתח גדול ככל האפשר מרכוש המנוח (ראה ההתנגדויות לצוואות והתביעה לפסק דין הצהרתי שהגיש הנכד לקביעה כי מחצית רכוש המנוח הוא של סבתו). בדיון בפניי מיום 1/2/16 ניתן היה ללמוד על כך שרצונו של המנוח הוא שי.פ. יקבל את עזבונו ואת רכושו. ניתן ללמוד על כך כי הוא ביקש לחלק כספיו ועזבונו בין ילדיו שנותרו בחיים ולא בין נכדיו לרבות המתנגד ואחיו, הגם שהיה לו קשר טוב עם אביו. כך היו דבריו בפניי :

"מר ד.פ. : מה שטוב לי זה אצל י.פ. ... י.פ. מטפל לי בעניינים של הכסף,

הכל נתתי לי.פ. בזמן שאשתי עוד הייתה חיה נתתי לי.פ. , הכל נתנו לי.פ.

שיהיה אחראי ויטפל בנו. אני מדבר על ייפוי הכוח שעשינו בשעתו אני

ואשתי, כאשר היא הייתה בחיים, במסגרתו נתנו הרשאה וייפוי כוח לי.פ.

בנו לטפל בנו. היום י.פ. מטפל בכספים, אני לא יכול ללכת לבנק, הוא

מטפל לי בדברים. לשאלת בית המשפט אם אני יודע כמה כסף יש לי

בבנק, אני מוסר שאני חושב שיש לי 8,000 ₪ בבנק הפועלים וזה כסף

סגור. בית המשפט אומר לי שלפני שנתיים היה לי 357,000 ₪, אני משיב

שלא יכול להיות. אולי הם הוסיפו בעצמם. בית המשפט אומר לי שלפני

כחצי שנה משכתי מהבנק 270,000 ₪ במזומן וחילקתי אותם בין ילדיי

ואני מאשר שזה נכון. עשיתי את זה כי כולם עשו, לא רק אני. במועדון

לקשיש אמרו לי שעדיף לחלק את הכסף כשאני בחיים בין הילדים. יש

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

לי 4 ילדים עכשיו, אחד נפטר. לאף אחד לא נתתי אף פרוטה. אני נתתי לי.פ. את כל החשבונות שהוא יעשה ויטפל בי וייקח אותי לרופא. י.פ. חילק את הכסף, לא אני. הוא חילק בסדר. בית המשפט שואל אותי איך אני יודע, אני משיב שהוא נתן לכל אחד מה שמגיע לו. היו לי 5 ילדים אבל אחד נפטר. אני התכוונתי לחלק את הכסף בין הילדים. הכסף אצל הילדים, הם יעזרו אם צריך משהו. לשאלת בית המשפט, היה לי חשבון בבנק מזרחי, שם יש 8,000 ₪ ובבנק הפועלים גם יש 8,000 ₪ - 10,000 ₪. הם סגרו את הכסף שלי באיזו פינה, אני לא יודע איפה, וי.פ. מצא אותו. זה היה בבנק הפועלים. אני רוצה שי.פ. יטפל בי והוא יהיה אחראי על הכסף. טוב לי אצלו. הוא מתנהג אליי טוב. אם יהיו לי תלונות, ברוך השם יש ממשלה כמוך ואפשר לפנות להתלונן.

לגבי י.פ., בית המשפט אומר לי שהוא טוען שצוואת אביו המנוח או לפחות המסר שאביו המנוח העביר לו היה שעליו לדאוג לי ולבקר אותי כל החיים ואני מוסר שהוא לא היה בקשר איתי. אכן אביו היה עוזר לי ומסייע. אביו היה גם ב***. יש לי הרבה נכדים, לא רק אותו. אני ביקשתי ממנו לעשות שלום בינינו ואנחנו פה, זה לא בסדר. כל זמן שניסינו לעשות שלום בינינו הוא לא רצה. י.פ. דואג לכולם, הוא אדם דתי. יש שלום בין כל הילדים. אני לא צריך עוד משהו חוץ מי.פ. שיטפל בי. בשביל זה אני גידלתי אותם, הם ילדים שלי, שיטפלו בי כשאני אהיה זקן. טוב לי עם י.פ. י.פ. הוא גם נכד שלי. אני יכול לראות אותו אבל לא לדבר איתו, כי הוא לא שמע בקולי. למה הוא מביא אותי לפה לבית משפט?

כשאשתי הייתה בחיים והיינו במועדון קשישים, י.פ. היה כל הזמן בחו"ל וגם אחרי שהוא חזר לא ראיתי אותו. אבא שלו היה דואג לי, ואמר לי שהוא אמור לבנות לי דירה בשטח שלו אבל זה לא יצא לפועל בסוף. היום יש לי את הבית שלי, זה הבית של י.פ., אני לא יודע. אני ואשתי עשינו צוואה ביחד. י.פ. לא יודע על תוכן הצוואה, י.פ. יודע עליה. י.פ. הוא אחראי שלי והוא דואג לי ולוקח אותי לרופא. נתתי לו הכל. לשאלת בית המשפט אם אני מבקש מילדי להחזיר לי את ה-270,000 ₪ שהוא משך, אני משיב בשלילה. אני סומך על הילדים שלי שידאגו לי. אני רוצה שהילדים שלי יטפלו בי עד המוות. זה כסף שלי ואני נתתי לו, הכל מעבודה שלי ושל אשתי, עבדנו קשה וזה מה שהיה לנו. נתנו לי.פ. שיהיה אחראי שלנו והוא אחראי באמת. " (עמ' 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 1/2/16 אפי' 15-08-44764).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ת"ע 12617-12-17 י.פ. נ' י.פ. ואח'

ת"ע 12655-12-17 י.פ. נ' י.פ.

ת"ע 12603-12-17 י.פ. נ' י.פ.

תיק חיצוני:

הנה כי כן, לא זו בלבד שאין בפני בית המשפט כל אינדיקציה כי המנוח רצה לצוות אחרת או כי רצה לזכות את ילדי בנו המנוח בחלק מעזבונו, יש בפניי אמירות מפורשות של המנוח המביעות כעס על הנכד ואי רצון לחלק עזבונו בין ילדי בנו המנוח או בין נכדיו, אלא רק בין ילדיו החיים. מר ד.פ. קבור והאמת שלו עמו, אך זכינו לשמוע ממנו עוד בחייו את רצונו, להתרשם ממידת אמונו בבנו. אין להפר חובתנו השיפוטית לקיים את מצוותו.

לאור כל המפורט לעיל, אני דוחה ההתנגדות לקיום הצוואה ואת הבקשה למתן צו ירושה ומקבל הבקשה לקיום הצוואה של המנוח. צו קיום צוואה יינתן במסמך נפרד.

באשר לפסיקת ההוצאות יש לקחת בחשבון כי מדובר בהתנגדות סרק ובהשתק שיפוטי. יש לקחת בחשבון העובדה שהיה זה הליך שהתנהל במאוחד עם הליך אחר (בקשת המבקש לביטול פסק דין) אך רוב הראיות והזמן השיפוטי הוקדש לצרכי הליכים הנוגעים לצוואה. כן יש לקחת בחשבון כי מדובר בהליך שני שננקט בעניין עזבון המנוחים. בנסיבות אלו, אני רואה לנכון לחייב המתנגד לשלם למבקש הוצאות משפט בסך 20,000 ₪.

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, ג' אלול תשע"ט, 03 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי, שופט
סגן הנשיא לענייני משפחה